

VAIHDOS KANADASSA

- Johdanto** Vihdoin sain tiedon hyväksymisestäni vaihto-ohjelmaan - olihan sitä jo odotettukin - ja valmistautuminen alkoi. Tein toisen opiskeluvuoteni syksynä päätöksen, että on aika lähteä oppimaan maailmalle uutta. Ajatus vaihto-opiskelusta on kypsytynyt mielessäni lukioajoista lähtien, mutta vasta nyt uskalsin toteuttaa pitkäaikaisen haaveeni ja pakata laukut. Kyseiseen vaihto-ohjelmaan hyväksyminen ei ollut lainkaan itsestäänselvyys, sillä North2north vaati hakijaltaan mielestäni paljon enemmän kuin esimerkiksi Eurooppaan suunnattu Erasmus -ohjelma.
- Valintaprosessi** Tehtäväkseni annettiin laatia motivaatiokirje, jossa tuli eritellä ja perustella syitä miksi juuri minut tulisi valita kyseiseen kohteeseen edustamaan kouluamme, suomea ja ennen kaikkea minua - suomalaista opiskelijaa. Lisäksi hakijat laitettiin järjestykseen todistusten perusteella. Näiden proseduurien sekä kaiken byrokratian jälkeen valituiksi tulille ilmoitettiin siitä. Jos valinta ei jostain syystä olisikaan kohdistunut minuun, olisin ollut todella pettynyt, koska olin jo ehtinyt asennoitua opiskelijavaihtoon, vaikka minua varoitettiin ennakkoon mahdollisesta karsiutumisesta.
- Matkan valmistelu** Kun sain tiedon, että tulin valituksi, alkoivat kaikki käytännön järjestelyt välittömästi. Asioita piti hoitaa yllättävän paljon, sellaisiakin mitä ei tullut edes ajatelleeksi. Katsoin koulutusohjelman johtajan kanssa kursseja, joita Kanadassa suorittaisin, ja jotka voisin jatkossa hyväksilukea tutkintooni. Oleskelulupahakemus piti lähettää Kanadan suurlähetystyön, koska yhtäjaksoinen vierailu siellä kesti kauemmin kuin 6 kuukautta. Apurahan hakeminen oli sekin oma prosessinsa, ja loppujen lopuksi sain avustusta 2500 euroa. Sillä rahoitin muun muassa edestakaisen matkani Kanadaan, hoidin asuntolan etumaksun ja lukuisia muita pieniä maksueriä, joita eteeni tuli.
- Otin jo aikaisessa vaiheessa yhteyttä vastaanottavaan yliopistoon, ja järjestelin asuntoasiat ja muut paikan päällä odottavat arkipäivän askareet mahdollisimman hyvään kuntoon. Päällimmäisenä asiana ennen varsinaista matkaa jäi kuitenkin mieleeni, kovan matkakuumeen ohella, välillä jopa loputtomalta tuntunut paperisota. Jälkeenpäin ajateltuna matka oli kuitenkin jokaisen paperin arvoinen - korvaamaton kokemus, josta on hyötyä pitkälle tulevaisuuteen.
- Matkatavarat** Matkani suunnittelu ja toteutus lähti liikkeelle niin monen muun tavoin matkalaukun hankinnasta: päätin ottaa mukaani kaksi matkalaukua, koska kyseessä oli noin 9 kuukauden matka. Näin jälkikäteen viisastuneena voisin ohjeena tätä raporttia lukeville sanoa, että pakkaa mukaan vain välttämättömin. Lähtöhetkellä tulee otettua mukaan kaikenlaista

ylimääräistä, mitä ei oikeastaan tarvitse ja mitä saa hankittua myös perillä kohteessa. Turvatarkastukset tulivat tutuiksi, erityisesti lennon suuntautuessa Amerikan mantereelle, ne olivat välillä jopa käsittämättömiä - mutta välttämättömiä. Lentolippujen ostamiseen kannattaa myös varata aikaa, sillä hintoja vertailemalla voi säästää pitkän pennin. Päänvaivaa voi tuottaa myös lentoreitin suunnittelu ja päivämäärien asettelu kohdalleen, jos päättää hankkia meno-paluulipun etukäteen.

- Lentoreitti Itse lentomatka meni mukavasti ja mitään kummallisia kommelluksia ei sattunut, lentokenttien suuresta koosta huolimatta. Itselle lentokentät ovat tulleet vuosien varrella tutuiksi, mutta jos on ensimmäisiä kertoja suurilla lentokentillä, voi tuskaa lievittää hankkimalla esimerkiksi lentokentän kartan internetistä etukäteen. Toinen kullan arvoinen ohje: varaa riittävästi vaihtoaikaa suurille kentille. Tunti on häviävän lyhyt aika vaihtaa konetta ja hoitaa lähtöselvitykset suuren lentokentän hulinassa. Toiseksi, ei kannata huolestua jos laukut eivät ole tulleet yhtä aikaa kanssasi määränpäähän. Minun kohdallani näin kävi lähes joka kerta, mutta pienien mutkien kautta ne löytyivät aina. Lentoreittini oli Oulu - Helsinki - Frankfurt - Chicago - Winnipeg, ja aikaa kului useista vaihdoista huolimatta vain noin vuorokauden verran, mutta odottavan aika on pitkä.
- Saapuminen Winnipegin kentälle saavuttuani minulla ei ollut ketään vastassa, koska en ollut hankkinut niin sanottua kummiperhettä tai -oppilasta. Otin siis taksin ja ajoin kampusalueelle, hain huoneeni avaimet ja menin tutustumaan uuteen asuntooni. Kaikki olivat puhuneet etukäteen matkan ja aikaeron aiheuttamasta väsymyksestä, mutta minulla moista ei tullut lainkaan, vaan vuorokausirytmä Kanadassa löytyi yllättävänkin helposti ja nopeasti.
- Määränpäässä Ensimmäisenä päivänä kohteessa aloitin omatoimisesti kampuksen tutkimisen ja löysin lopulta tieni vahingossa paikalliseen vaihto-opiskelijoiden toimistoon. Siellä opastus ja palvelu olivat todella ystävällistä ja sain arvokkaita neuvoja koskien ensimmäisten päivien asioiden hoitamista. Aluksi otin heti paikallisen puhelinliittymän, avasin pankkitilin ja sain myös kansainvälisen luottokortin. Yleensä suomalaisen Visan kanssa ei ollut ongelmia, mutta niitäkin kohtasin, erityisesti käteisnostot eivät aina toimineet halutulla tavalla. Lisäksi maksoin lukukausi vakuutuksen, joka ei ollut halpa: muistaakseni noin 400 Kanadan dollaria meni maksuun kaksi kertaa vuoden aikana. Kun matkaan lähtee, voisin ohjeena sanoa, että kannattaa varata mukaan jonkin verran paikallista valuuttaa, koska käytännöt eivät aina ole päivän selviä uudessa maassa ja käteinen on aina turvallinen ratkaisu.
- Orientaatiojakso Orientaatio jakso oli hoidettu myös tyylikkästi vastaanottavan koulun puolesta. Uusille vaihto-opiskelijoille oli alkupäivinä monta yhteistä tapahtumaa ja yksi päivän mittainen loistava paikallinen maakuntamatka, jolla tutustuimme paikalliseen luonnonpuistoon. Puitteet olivat erittäin hyvät ja toimintaa oli moneen makuun, muun muassa melontaa, rantalentopalloa ja kiipeilyä. Tuona aikana tuntui mahdottomalta ajatus siitä, että joku olisi mahdollisesti ilman kavereita.

- Asuntola Asuin koko 9 kuukauden ajan kampusalueella asuntolassa, jonka olin valinnut asumismuodoksi jo kotimaassa. Se oli ainoa oikea vaihtoehto opiskelijalle, joka haluaa kokea mahdollisimman paljon uutta ja olla tekemisissä ihmisten kanssa. Vaihtoehtoina oli kolme asuntolaa, joista itse päädyin suurimpaan ja kansainvälisimpään vaihtoehtoon, joka tosin oli huonoimmassa kunnossa. Tämä ei kuitenkaan häirinnyt, vaan mukavat kaverit ja rento tunnelma asuntolassa korvasivat steriilin hotellimaisuuden.
- Huoneeni Minun huoneeni oli yksiö, missä ei luksusta ollut. Huoneessa oli kirjoituspöytä, sänky ilman vuodevaatteita ja vaatekomero. Saniteetitilat olivat kaikille yhteiset, kuten myös suihkut. Tämä oli se asuntola, missä oli paljon juhlia ja erilaisia "kissanristiäisiä", mutta se ei haitannut vaan toi pikemminkin ihmisiä koolle ja näin ystävien löytäminen helpottui entisestään. Tästä voisi helposti saada kuvan, että opiskelurauhaa ei ollut ja nukkua ei saanut, mutta koerupeaman edessä päinvastoin nöyryttiin ja asuntolassa vallitsi hiljaiset tunnit - rauha oli taattu valvojien voimin. Paikka oli muutenkin turvallinen, vartijat kuuluivat kampuksella erottamattomasti katukuvaan ja minkäänlaista turvattomuuden tunnetta ei päässyt syntymään.
- Ruoka Ruokaostoksista ei tarvinnut huolehtia koko aikana, koska valitsin rajattoman oikeuden syödä yliopiston ruokalassa. Vaihtoehto osoittautui hyväksi ja käytännölliseksi, koska se säästi sekä aikaa, että vaivaa. Ruoka oli hyvää, mutta moitteen sijaakin löytyi silloin tällöin. Toisen lukukauden alkaessa pääsi mieleeni hiipimään tunne, että ruokavalikoima voisi olla hieman monipuolisempi ja vaihtelua olisi saanut olla enemmän, mutta kaikesta huolimatta kotiin selvittiin hengissä.
- Kurssit Hyvissä ajoin ennen lähtöä olin jo tehnyt ohjeiden mukaiset valinnat kurseista, joille minun oli määrä osallistua. Tämä oli asia, jossa oli toivomisen varaa, koska kurssikuvaukset olivat puutteellisia ja niiden perusteella tuli tehdä valinnat tulevista kurseista. Lisäksi vaatimustaso joidenkin kurssien kohdalla oli epärealistinen, koska paikalliset olivat toimineet esimerkiksi ohjelmistojen parissa jo useamman vuoden. Sitä vastoin itse olin saanut vasta perusteet kotimaassa, ja tämän takia muutama kurssi jäi suorittamatta.
- Kaikesta huolimatta hyvä asia oli, että sain neuvon valita ainakin yhden kurssin enemmän mitä oli tarkoitus suorittaa, jotta jos jokin tuntuu liian haasteelliselta voi sen jättää pois sallituissa aikarajoissa. Tämän tiesin vasta toisen puolikkaan alkaessa joulun jälkeen, joten hyötyä ei voinut käyttää alkuopinnoissa. Kaiken kaikkiaan olen kuitenkin tyytyväinen saamiini kurssisuorituksiin ja hyväksilukukin sujui ilman ongelmia, joten ei ole aihetta olla tyytymätön.
- Opiskelu Opiskelukäytännöissä oli eroja jonkin verran. Itse pidin kannettavaa tietokonetta mukana luennoilla, mitä en Suomessa tee. Siellä se helpotti opiskelua huomattavasti, mitä en näe samanlaisena hyötynä kotimaassa. Harjoitustöitä oli lukuisia ja ne olivat suhteellisen laajoja ja työteliäitä verrattuna suurimpaan osaan vastaavista töistä Suomessa. Niistä kuitenkin selvittiin aina kunnialla aikarajojen puitteissa.

- Vapaa-aika Vapaa-ajan toimintaa ei ollut vaikea löytää. Urheilusta nauttivana ihmisenä löysin mieleistäni tekemistä paljon. Puitteet olivat loistavat niin kuntosalilla, uimahallissa kuin erilaisissa pallopeleissäkin. Lopun vapaa-aikani käytin tehokkaasti juhlimiseen ja paikallisen yöelämän tutkimiseen. Liikuimme pääosin isolla vaihto-opiskelija porukalla kaupungin yökerhoja kierellen. Yksi tärkeä osa vapaa-aikaani oli myös matkustaminen, ja kävinkin useampaan otteeseen Yhdysvaltojen puolella sekä autolla, että lentäen. Nämä matkat olivat unohtumattomia ja matkan varrelle mahtui niin New York, Minneapolis, Chicago, Philadelphia kuin Washington DC.
- Kielitaito Kielitaito on korvaamaton lisä kaiken sen muun ohella mitä matkalla tarttuu mukaan. Oma kielitaitoni kehittyi todella paljon matkan aikana, vaikka se ei ollut huono lähtiessäkään. On myös mielenkiintoista seurata omaa kehitystä ja huomata puhuvansa sujuvasti ilman ongelmia paikallisten ihmisten kanssa. Varmasti pysyvimpänä asiana mukaan tarttui halu matkustaa, ja mikäs sen helpompaa tämän jälkeen onkaan, kun majapaikka on taattu lähes jokaisessa maassa - aina Brasiliasta Islantiin.
- Suositus Tiivistettynä voisin sanoa lopuksi, että suosittelen vaihto-opiskelua kaikille sitä edes hiukan harkitseville. Se on loistava ja ainutkertainen mahdollisuus tutustua erilaisiin ihmisiin ympäri maailmaa. Opit paljon muista ihmisistä, kulttuureista ja ennen kaikkea itsestäsikin löytyy yllättäviä uusia puolia uusissa tilanteissa. Kanadaa voin suositella lämpimästi vaihtokohteena, sillä ihmiset ovat ystävällisiä ja avoimia - hyvin paljon samanlaisia kuin suomalaiset nuoret.

Grab your chance - before it's too late!